

En fräsch metod för vittnesbörd för 2000-talet: ett globalt perspektiv

Rebecca Manley Pippert och Benjamin A. Kwashi

Evangeliet är de glada nyheterna, de strålande nyheterna att Gud genom Kristus har kommit till vår planet, levt, dött och uppstått igen för att ta bort världens synd. Och han vill leva med sin kraft i och genom oss när vi sätter vår tro till honom – inte för våra förtjänsters skull, utan som en gåva av ren och oförtjänt nåd. Det är de bästa nyheter som någonsin förärats vår planet! När det nu är så härliga nyheter, varför känner sig så många otillräckliga när det gäller att dela med sig av sin tro, skriver Rebecca Pippert och ärkebiskop Benjamin Kwashi. Varför har kyrkan så svårt att träna de troende i att förtröstansfullt dela det strålande evangeliet? 30 år efter att Rebecca Pippert gav ut sin bok *Ut ur saltkaret* är dess inledning fortfarande lika aktuell: Kristna och icke-kristna har något gemensamt: vi blir båda nervösa av evangelisation.

Men medan den västerländska kyrkan har fått kämpa, så har det blivit en fenomenal tillväxtexplosion i den södra delen av världen. Vilken söndag som helst är det fler anglikaner som går i kyrkan i Kenya, Sydafrika, Tanzania eller Uganda än det är i hela Storbritannien och USA tillsammans. Kristendomens tyngdpunkt har rört sig söderut på ett avgörande sätt. Det enda som möjligen skuggar denna anmärkningsvärda tillväxt är att det finns skarpsinniga röster i söder som uttrycker oro över vad det är för evangelium som predikas. Är det renlärlighet eller ibland en ”framgångs”-version?

I väst syns ett annat mönster. När det gäller kyrkotillväxt är det mindre än 2 procent av européerna som kallar sig evangeliska kristna, mindre än 5 procent i Australien går i kyrkan, och till och med i USA:s ”bibelbälte” är det mindre än hälften av människorna som gör det. Kort sagt ses Västvärlden nu som ett missionsfält.

Lika utmanande är det att motivera dem som

faktiskt sitter där i bänkarna på söndagarna. Hur uppmuntrar vi de ”otrogna trogna” att dela med sig av de goda nyheterna om Jesus? Hur kan vi utrusta våra kyrkor så att de blir inbördes starka, men ändå riktade utåt med människor som glöder av Jesu kärlek? Det är en del av Västvärldens utmaning.

Som kristna, och som Jesu Kristi kyrka, är vi kallade av Herren att ”gå ut och göra folk till lärjungar”. Kallelsen att bära vittnesbörd är en del av Guds plan att låta sitt rike komma, på jorden så som i himlen. Samtidigt är många av de ”magiska kulor” i evangelisation som tillämpades förr om åren inte lika verksamma längre, särskilt inte i väst.

Finns det ett arbetssätt för evangelisation som är bibliskt sunt men ändå kulturellt relevant? Finns det principer vi kan plocka ur Skriften som kan gälla både i den västerländska, skeptiska efterutplysningskulturen och i den globala södern? Aldrig förr har vi behövt så stor klarhet i hur vi

uppfyller Kristi befallning att ”gå ut och göra folk till lärjungar”.

Under de år då vi utbildat människor i evangelisation världen över, har vi blivit mer övertygade än någonsin om att vi måste ta fram ett bibliskt grundat, teologiskt sunt och relationsmässigt fungerande arbetssätt, om vi ska kunna bära effektivt vittnesbörd om Kristus. Vår tonvikt får inte ligga på siffror eller metoder, utan på äkthet, trovärdighet och andlig kraft. Att kyrkan ska kunna känna

”Vår tonvikt får inte ligga på siffror eller metoder, utan på äkthet, trovärdighet och andlig kraft.”

Kristus väl, och själv göra honom välkänd – det är vår *globala* utmaning.

Men de problem vi möter när vi ska förmedla ”tidernas bästa nyheter” på 2000-talet är breda och djupa.

Vad är det för slags

utmaningar vi står inför när vi utvecklar ett helhetsbegrepp om evangelisation för 2000-talet?

ATT GÖRA BUDSKAPET RAKT

- Vad är kärnan i det här evangeliet som har ”överlämnats” till oss? Hur skiljer vi mellan det som är sant och nödvändigt, och det som är onödigt och rentav hädiskt?

- Med den sanningskris som är så framträdande i Västvärlden, där det finns meningsutbyten bland de troende om hur man tolkar viktiga teologiska lärosatser, så är det verkliga problemet egentligen detta: hur kan vi veta vad som är sant och vad som är *bibliskt*?

- Det är inte bara i Väst som sanningskrisen är ett problem. Det har förekommit allvarliga och farliga förvrängningar av evangeliet i form av de olika varianter av ”framgångsläror” och ”evangelium om hälsa och rikedom” som exporteras från USA till områden i den globala södern.

ATT FÅ UT BUDSKAPET

- Har vi en universell modell för hur vi följer Kristi befallning att ”gå ut och göra folk till lär-

jungar”? Finns det modeller för att förmedla evangeliet, där man respekterar våra kulturella skillnader utan att det går ut över bibeltroheten?

- Hur hittar vi sätt att vara kulturellt relevanta utan att falla för den västerländska konsumentkulturen, där det ofta är så att ”det allra senaste är det bästa”?

- Det är bra att den evangeliska passionen för social rättvisa har kommit tillbaka, men samtidigt är evangelisation (i sekulära medier och som världen uppfattar den) något onaturligt och politiskt inkorrekt. Social rättvisa är oerhört viktigt, men samtidigt har den kanske för många västerländska kristna har blivit en enkel standardattityd. Måste evangelisation läras in på nytt som ett val och ett uppoffrande åtagande? Vad har rättvisa och rättfärdigande för roll i att sprida de goda nyheterna?

ATT TA IN BUDSKAPET

- Hur kan kyrkan förnyas invändigt av den Helige Ande för att kunna bli igenkännlig som ”ett spontant överflöd från en gemenskap av lovsång ... utstrålningen från en övernaturlig verklighet ... en plats av glädje, pris ... överraskningar och skratt – en plats där den är en försmak av de ändlösa överraskningarna i himlen?”¹

- Hur kan vi få kyrkorna att växa och genomföra utåtriktade satsningar, samtidigt som vi inser att det inte är mänsklig briljans och skicklighet utan Guds kraft som förändrar människors liv?

KULTURENS ROLL

Kulturens roll, och betydelsen av att uttrycka evangeliet på kulturellt relevanta sätt, är något som diskuteras mycket idag. Vi måste först inse att det inte finns något sådant som en kristen kultur eller civilisation. Alla kulturer har fel och förtjänster. Det positiva är att Gud skapade människorna i alla kulturer till sin avbild.

Men ju mer vi förstår de problem och frågor som kommer fram i varje kultur, desto mer effektiva kommer vi att bli på att väcka intresse för

evangeliet där. Ta bara några exempel utifrån våra erfarenheter av utbildning i evangelisation världen över:

Malaysia: Till skillnad från i Västvärlden, där vi måste argumentera för möjligheten att Gud finns, så är Malaysia ett mångsidigt, multireligiöst och multikulturellt land, där det finns många trosuppfattningar sida vid sida och folk därför är snabbare att acceptera Guds existens. Här är inte utmaningen: *Finns Gud?* Utan snarare: *Vilken Gud ska vi tro på?*

Problemet: Hur förmedlar vi Kristi absoluta unikheter i ett land där det finns så många trosuppfattningar, eller som i Indien, där det finns bokstavligt talat tusentals gudar och gudinnor att tillbe?

Kina: Som i de flesta traditionella kulturer där familjerna är det som håller ihop samhället, så är det här oerhört viktigt att hedra sina föräldrar, och att dra skam över sin familj anses som det värsta tänkbara brottet. I en sådan kulturell kontext blir de nyomvända ofta ställda inför en svår utmaning: *Hur kan du vanära din familj genom att tro på en annan tradition än den du blivit fostrad i? Varför tror du på en västerländsk Gud?*

Problemet: Hur delar vi respektfullt med oss av vår tro när vår familj har en annan övertygelse och det finns djupa missuppfattningar och fördomar om kristendomen?

Sabah: Efter att Becky hade hållit ett utåtriktat möte i Sabah på ön Borneo, var det en kvinna med taoistisk bakgrund som med ängslan skriven i ansiktet frågade henne: *“Men jag är det äldsta vuxna barnet, och om jag ger mitt liv till Kristus, vem ska då tända rökelsepinnarna för mina förfäder [en bön om skydd för de döda mot onda andar]?”*

Problemet: Hur kan vi hedra våra föräldrar men ändå leva ut vår tro med integritet, när vi inte längre kan följa deras religiösa traditioner?

Belfast: Stora städer i Nordirland blev nästan förstörda i det intensiva sekteristiska våldet under tiden från 1960- till 1990-talet, mellan de politiska fraktioner som ville förbli en del av Storbritan-

nien (huvudsakligen protestanter) och de som önskade ett separat förenat Irland (huvudsakligen katoliker). En intresserad skeptiker som pratade med Becky om Jesu person sade plötsligt: *“Ja men Becky, nu får vi inte fastna i en diskussion om politik!”*

Problemet: Hur vittnar vi om Kristus i ett land där man inte kommer någon vart med bara ord, på grund av de stora lidanden och skador som kriget ställt till med – krig som folk uppfattar som religiöst motiverade? Hur hjälper vi människor att skilja mellan sann kristendom och de förfärliga grymheter som gjorts i religionens namn?

Sverige: Sverige anses som ett av de mest sekulära och postmoderna länderna i Europa. En kristen tog med sin skeptiske kompis till en debatt på ett universitet mellan en ateist och en kristen. Den kristne vann debatten på ett hövligt sätt. Men den skeptiske studenten sade, med vad som måste anses som det mest typiskt postmoderna svar som någonsin hörts: *“Jag tycker det är kränkande att man försöker besegra någon annan bara med logiska argument.”*

Problemet: Hur presenterar vi Kristus för någon som tycker att sanningsanspråk är kränkande? Någon vars tro på tolerans gör att Kristi exklusiva anspråk känns upprörande och arroganta?

Problemet: Hur presenterar vi Kristus för någon som tycker att sanningsanspråk är kränkande? Någon vars tro på tolerans gör att Kristi exklusiva anspråk känns upprörande och arroganta?

Danmark: Danskarna tänker på sig själva som sekulära icke-troende, som bara för traditionens skull är medlemmar i den lutherska statskyrkan. På senare år har det emellertid funnits en överraskande öppenhet och hunger efter andlig verklighet hos de unga, vilket får dem att söka sig till alternativa synsätt. Varför alternativa? Därför

”Hur presenterar vi Kristus för någon som tycker att sanningsanspråk är kränkande? Någon vars tro på tolerans gör att Kristi exklusiva anspråk känns upprörande och arroganta?”

att så många danskar har döpts och konfirmerats i statskyrkan utan att någonsin förstå sann tro.

Problemet: Hur framställer vi Kristus i en statskyrkokultur där människorna nästan har blivit vaccinerade mot att förstå den kristna verkligheten, samtidigt som problemet är att de tror att de förstår?

Australien: I ett sekulärt land där kyrkibesökningen ligger på 5 procent och den materialistiska jakten är ohejdad, var det en skeptiker från Sydney som sade: ”Varför skulle jag behöva Jesus när mitt liv redan är bra som det är? Och om jag gav mitt liv till Jesus skulle jag kanske bli tvungen att ge mina pengar till kyrkan, och det skulle jag aldrig göra!”

Problemet: Hur bryter vi igenom den apati och jakt på materialism som tillfälligt kan blockera behovet av andlig verklighet?

För att vittna effektivt måste vi självklart vara medvetna om de problem som finns just i den aktuella kulturen.

”Det har funnits en tendens i västvärlden att vid träning i evangelisation rikta in sig bara på metoder. Men metoder motiverar oss inte på en djupare nivå.”

Men vi får inte heller glömma bort att Petrus på pingstdagen kunde predika evangeliet för alla språk och kulturer, efter vad det verkade. Ändå gick hans budskap igenom. Varför det? Därför att Guds ord förkunnades genom Guds andes kraft och därför övergick alla

VÅR TEOLOGI MÅSTE PÅVERKA VÅR METODIK

de kulturella skillnaderna. Det är vår balansgång: att vara kulturellt mottagliga samtidigt som vi litar på kraften hos Guds ord och ande.

lationer. Vi ska inte förringa betydelsen av att ge praktisk hjälp, men det praktiska måste vara inramat av en djupare teologisk förståelse.

Vår effektivitet när vi vittnar kommer inte av att lära sig nya metoder utan av att förstå budskapet. Vår frihet att vittna kommer från att vi förstår personen bakom budskapet: Gud själv!

Med andra ord så

måste vår teologi påverka vår metodik. Att förstå Guds natur blir den djupaste möjliga motivationen för att vittna. När vi känner Kristus väl får vi drivkraft att göra honom väl känd.

”Att förstå Guds natur blir den djupaste möjliga motivationen för att vittna. När vi känner Kristus väl får vi drivkraft att göra honom väl känd.”

SANNINGSKRISEN OCH FÖRKUNNELSEN AV EVANGELIET

Hur förkunnar vi i Västvärlden evangeliet troget och kreativt, i denna relativitetens tidsålder där möjligheten av en absolut sanning förnekas – när alla sanningars sanning är misstänkliggjord, och giltigheten i evangeliets sanning antingen förnekas eller ignoreras? Vi har ju ändå fått höra: ”... genom [evangeliet] blir ni räddade ... att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv.” (1 Kor 15: 2–5) Som Peter Kuzmic skriver: ”Det trogna, modiga och kreativa förkunnandet av evangeliet måste ha sin grund i dessa fundamentala fakta från den universellt giltiga sanningen, för sanningen är grunden för tilliten.”² Stephen Neill menar: ”Det enda skälet att vara kristen är den överväldigande övertygelsen att den kristna tron är sann.”³

Om vi inte är trogna mot evangeliet kommer aldrig evangelisationsarbetet att fungera. Men när kristna känner sig skrämnda av att berätta för andra om det kristna budskapet, så är det inte bara en

rädsla för att bli avvisad. Det går djupare, till *förmågan att själva tro på budskapet*, i en värld där de får höra att en religiös övertygelse inte kan vara sann i något faktamässigt avseende och måste hållas enbart som en privat åsikt. Vår uppgift är att stärka de moderna troendes tillit till att de ”goda nyheterna” inte bara är sanna *för dem*, utan att de är sanna för hela världen och kan förkunnas med säkerhet.

Det här är några av de problem vi möter när vi funderar på evangelisation på 2000-talet. Hur man bör bemöta alla de problemen i detalj ligger långt utanför vad vi kan ta upp i den här introduktionen. Vårt huvudfokus på Lausannekongressen i Kapstaden blev att ta upp hur vi bäst förmedlar tro på 2000-talet på tre områden: personlig evangelisation, evangelisation i liten grupp, samt evangelisationskampanjer.

ETT TREUDDIGT SVAR PÅ EVANGELISATION I DEN GLOBALA TIDSÅLDERN

Den starkaste och mest livskraftiga evangelisationen uppstår när tre arbetssätt används tillsammans: *personlig evangelisation, evangelisation i liten grupp och evangelisationskampanjmöten*. De tre arbetssätten kompletterar varandra. De flesta kristna organisationer slår sig till ro med bara en av metoderna, och det räcker inte. När vi använder alla tre tillsammans – när kyrkan ger stabil träning i personligt vittnesbörd och vittnesbörd i liten grupp, men också genomför utåtriktade möten – då blir resultatet mäktigt! Vårt fokus hamnar då på att utveckla en verkningsfull treuddig strategi, som går ut på att de troende förses med ett personligt och förkroppsligat synsätt på vittnesbördet, på evangelisation i mindre grupper genom sökarbibelstudier, och på effektiv kampanjevangelisation.

I. PERSONLIG EVANGELISATION

När man tränar andra i att utveckla tillit och kompetens på det personliga vittnesbördets område, så finns här några områden som behöver tas upp:

Vår modell

Har vi en universell modell för hur vi följer Kristi befallning att ”gå ut och göra alla folk till lärjungar”? Ja, det har vi! Jesus gav oss en modell, ett budskap och en metod för att nå ut i världen. Vår modell för utåtriktade satsningar, vårt paradigm för evangelisation, är läran om inkarnationen. Även om det finns många lärosatser som formar hur vi ser på vittnesbörd, så är det kanske ingen som gör det så mycket som läran om inkarnationen. Det är inte bara en grundläggande doktrin, utan ett teologiskt prisma genom vilket vi ser hela vår missionsuppgift i världen.

Jesus sade: ”Så som Fadern sände mig in i världen, så sänder jag er.” Jesus säger till oss att vårt uppdrag i världen är att efterlikna hans. Precis så som han kom in i vår värld, så ska vi komma in i andra människors världar som han gjorde.

Hur går vi då in i världen som Jesus? Jesus var både *radikalt igenkännlig* i kärlek och samtidigt *radikalt annorlunda* i helighet. Vilka förmågor kan vi lära oss genom att utforska inkarnationens följder?

- Jesus utvecklade äkta, kärleksfulla relationer med sökare. Han hade inställningen ”gå till dem”, inte ”kom till oss”. Genom att observera Jesus ser vi att det återspeglar Guds treeniga natur när vi etablerar kärleksfulla relationer med sökare. Gud är en relationernas Gud. För de flesta sökare idag kan inte klyftan mellan otro och tro överbryggas utan ett relationssammanhang.

- Jesus avslöjar betydelsen av att väcka nyfikenhet hos sökaren INNAN vi delar de goda nyheterna. Nära sammankopplat med detta är att lära sig hur man tar upp ämnet tro. Hur går vi från ett naturligt samtal till ett andligt utan att det låter konstgjort eller manipulerande?

- Jesus har mycket att lära oss om konsten att samtala: hur man lyssnar respektfullt och för dialog, hur man ställer bra frågor och hanterar andras frågor, hur man använder vardagligt språk och anpassar det man säger till den andras situation.

- Vad gör vi med vår känsla av otillräcklig-

het? Hur övervinner vi våra rädslor? Vad kan vi lära oss av Jesus och berättelserna i Nya Testamentet för att bli säkra på att vår känsla av otillräcklighet är den första kvalifikationen för att bli ett vittne?

Vårt budskap

Vilka är de förmågor vi behöver för att förmedla evangeliet?

- Lära oss att berätta Jesu historia
- Lära oss att berätta vår historia
- Lära oss förmedla evangeliet på ett kontextuellt känsligt sätt

”Bristen på förtröstan på Andens kraft är kanske den mest påfallande i den moderna väst-ländska kyrkan jämfört med den tidiga kyrkan.”

Det grundläggande innehållet i evangeliet är alltid igenkännligt och oföränderligt, eftersom det togs emot genom uppenbarelser av Jesus Kristus (Gal 1:11–12). De som evangeliserar i Nya Testamentet visar emellertid upp flexibilitet och kreativitet när det gäller att anpassa och förmedla evangeliet i olika politiska och kulturella miljöer. Som den tyske teologen Helmut Thielicke påminner oss, så ”måste evangeliet predikas färskt och på nya sätt för alla generationer, för varje generation har sina egna unika frågor. Det är därför evangeliet hela tiden måste eftersändas till en ny adress: mottagaren byter hela tiden bostad.”⁴

Våra medel

Bristen på förtröstan på Andens kraft är kanske den mest påfallande i den moderna väst-ländska kyrkan jämfört med den tidiga kyrkan. Jesus sade till sina lärjungar på första århundradet att de behövde vänta på den Helige Ande innan de evangeliserade i sin värld. ”Om vi ska evangelisera världen på 2000-talet är det avgörande att den Helige Andes kraft bor i oss, flödar genom oss och för in Jesu karaktär i oss”, sade en kristen

nyligen till CBN News.

- *Evangelisation är inte bara att kommunicera och beskriva skickligt – det är en andlig verksamhet som är beroende av Guds övernaturliga kraft. Därför måste vi på nytt upptäcka att bön är ett heligt vapen att använda i evangelisation och i våra andliga strider. Vi måste be Gud att bemyndiga oss med de gåvor från Anden som stärker oss i vår evangelisation.*

- *När vi delar evangeliet delar vi inte bara ut information. Vi behöver Andens kraft för att våra ord ska få mening och verkan. Det är Guds ande som ger upphov till förvandlade liv, inte vår förmåga att förmedla evangeliet perfekt. Vi måste vara övertygade om att det inte finns någon större kraft i världen än kraften från den Helige Ande, som går före oss och talar genom oss.*

II. EVANGELISATION I SMÅ GRUPPER

Vad gör vi efter att vi har haft flera bra samtal om tro med en sökare? Vad ska vi göra härnäst? Det vi behöver är ett verktyg som gör att sökare kan känna sig bekväma och trygga, som förkroppsligar en stil

som är sokratisk, dialoginriktad och processorienterad, samtidigt som det gör att de kan möta personen Jesus.

Ett av de mest verkningfulla evangelisationsredskapen är sökarbibelstudiet. Vid ett sökarbibelstudium undersöker man

Jesu liv genom ett

evangelium, och majoriteten av deltagarna i den lilla gruppen är icke-troende. Den kristne ställer frågor från sökarbibelstudiets studieguide och inbjuder sökarna att själva upptäcka personen Jesus. Den kristne är inte auktoriteten – bibeltex-ten är läraren.

Vi bjuder in skeptikern eller sökaren att kom-

”Evangelisation är inte bara att kommunicera och beskriva skickligt – det är en andlig verksamhet som är beroende av Guds övernaturliga kraft.”

ma till en neutral plats (hemmet, studentkorridoren, längst bak i en restaurang) för att titta på ett evangelium och själva avgöra vem de tror att Jesus är. Vi upplyser dem om att de inte behöver tro på Gud eller tro på att Bibeln är Guds ord. Vi bjuder bara in dem att ”följa med och se”. Atmosfären är ledig och avslappnad. Meningen är att de ska ha trevligt och känna sig fria att ställa frågor när de utforskar Jesu liv.

Detta fungerar eftersom de som aldrig skulle gå i närheten av en kyrka känner sig bekväma med att komma till vår bostad, där det finns andra sökare eller skeptiker. Och även om vissa har blivit avtrubbade av religiösa organisationer, t.ex. en kyrka, så är många ändå nyfikna på Jesus: Vem var han? Hurdan var han? Vad sade och gjorde han? Det fungerar också eftersom kraften i Guds ord och den Helige Andes kraft arbetar på våra vägnar! Och Jesus kommer till liv!

Vi har ordnat sökarbibelstudier i över 30 år och utbildat kristna över hela världen i att använda det här verktyget, och vi har sett att det har burit frukt på ett otroligt sätt.

III. EVANGELISATIONSKAMPANJER

Ett kraftfullt sätt att evangelisera är att förmedla evangeliet genom utåtriktade kampanjer. Den afrikanska kyrkan har en anmärkningsvärd gåva att evangelisera, och i Afrika har reaktionerna på evangelisationskampanjmöten varit överväldigande. Biskop Ben Kwashi i Nigeria, har sett stora skaror av människor komma till Kristus. Han har mycket att säga när det handlar om evangeliets kraft:

- **Ha tillit till evangeliet:** I världen idag finns det mycket lidande, mörker, ondska och död. Den enda kraft som kan övervinna detta och förvandla personer, samhällen och nationer är evangeliets kraft. Evangeliet är inte en statisk, etablerad tradition, utan en levande och mäktig kraft, som kan förvandlas på ett sådant sätt att det går ännu längre än vad de som bär och planterat det första fröet hade hoppats på och väntat sig. Det är evangeliet som har fört in liv, ljus och

hopp i mörkret, för den här världen och för nästa. Vi får därför inte kompromissa med evangeliet eller byta ut det mot någonting – inte ens mot våra fysiska liv. Glöm inte att evangeliet, som Paulus skriver i Rom 1:16–17, är Guds kraft!

- **Ha tillit till den Helige Andes kraft:**

Evangeliet har en explosiv kraft, som visas av Jesu Kristi uppståndelse. Det är inte ett passivt väsen. Evangeliet är en skapande kraft, genomskapat av den skapande Anden hos den som skapat universum. När evangeliet möter synden, helvetet och djävulen, så är det också en förintande kraft: dödlig, oöverbärlig och kompromisslös.

Evangeliet söker inte någons godkännande, mutar ingen makt-havare och ber inte

om ursäkt för sin ankomst. Så följ Paulus råd och skäms inte för evangeliet! Be Gud att fylla dig med sin andes kraft när du predikar!

- **Evangeliet är till för alla:** Evangeliet är universellt. Det är till för att frälsa alla som tror, oavsett varifrån de kommer eller vilka de är. Det är människor, inte pengar, som är evangeliets mål, evangeliets främsta tillgång och de som bär evangeliet. Det är den frälsande kraften i detta universella evangelium som medför radikal förändring – förändring från död till liv, från helvete till himmel, från mörker till ljus.

Vi som är Guds folk ska skärpa vårt fokus på just detta mål, uppgiften att göra Kristus känd, få människor att leva rättfärdigt, leva heliga liv, och lägga all sin energi och alla sina ansträngningar på Guds uppdrag att evangelisera världen.

EFFEKTIVT VITNESBÖRD I EN TID SOM DENNA

Låt oss alltså gå vidare och komma ihåg att evangelisation är ett liv innan den är en uppgift: den är en fråga om att vara innan den blir en fråga

”Vi får därför inte kompromissa med evangeliet eller byta ut det mot någonting – inte ens mot våra fysiska liv.”

om att göra. Låt oss vägra predika ett evangelium som lovar mycket och kräver lite. Vi är ute på farlig mark när vi tillåter metoderna att gå före teologin, när den mänskliga strategin ersätter tilliten till Guds ord, och när vi förlitar oss på metod-

”Vi är ute på farlig mark när vi tillåter metoderna att gå före teologin, när den mänskliga strategin ersätter tilliten till Guds ord, och när vi förlitar oss på metodprogram istället för att lita på Guds Andes kraft. Vi har fått ett oändligt trovärdigt evangelium – så låt oss vara trovärdiga budbärare, som uppvisar äkthet snarare än smart metodik. Kom ihåg att evangelisation inte är resultatet av raffinerade knep från superförsäljare, därför att evangeliet inte är en säljprodukt! Om världen ska kunna evangeliseras på 2000-talet – om vi ska

få se väckelse – så behövs det uppriktig ånger inom kyrkan, gudomlig rening, helig levnad och färskt bemyndigande från den Helige Ande. Vad vi behöver är en förnyad vision av vem Kristus är och vad han har kommit för att göra: hela, återställa och förvandla hela livet! Om vi lever ut denna vision som sanna lärjungar, så går inte evangelisationen att hejda!

Rebecca Manley Pippert leder Salt Shaker

Ministries och har rest runt i stora delar av världen för att evangelisera och föreläsa om evangelisation. Hon är Senior Advisor för global evangelisation hos Lausannerörelsens kommitté för världsevangelisation och Senior Trainer för evangelisation inom International Fellowship of Evangelical Students, som är det internationella nätverk som skol- och studentrörelsen Credo Sverige är en del av. Hennes bok ”Ut ur saltkaret” (Libris

och Credo, 2013) räknas av Christianity today som en av de 50 böckerna som format den evangelikala kristenheten de senaste 50 åren

Benjamin A. Kwashi är Anglikanska kyrkans ärkebiskop i den centralnigerianska delstaten Plateaus huvudstad Jos. Han har tidigare varit rektor för St. Francis of Assisi Theological College och är en välanlitad talare i Afrika. Han innehar även ordförandeskapet i Anglikanska kyrkans missionsorganisation SOMA (Sharing of Ministries Abroad). Han har tagit emot flera dödshot från terroristgruppen Boko Haram och har samtidigt varit en av de starkaste rösterna i att uppmana kristna i Nigeria att inte hämnas efter kyrkattackerna.

Svensk översättning: Carl-Henrik Hammarlund.

Denna resurs återges med tillstånd från författarna. © Lausannerörelsen 2010.

SEA Papers är Svenska Evangeliska Alliansens (SEA) månatliga artikelserie inom evangelikal teologi och etik. SEA är ett nätverk av kristna tvärs över samfundsgränserna. Vår vision är:

- att bygga ett nationellt nätverk av evangelikala kristna i Sverige, som tillsammans och i sina olika sammanhang utvecklar och bidrar med evangelikal teologi och tillämpar den i församlingsarbetet, i den teologiska debatten och i samhällsdebatten
- att vara en konstruktiv kraft som i öppenhet, dialog och debatt driver ett evangelikalt perspektiv
- att förmedla impulser från och kontakter med den växande världsvida evangelikala gemenskapen

SEA:s teologiska bas utgörs av Lausannedeklarationen.

Noter

- 1.** Newbigin, Lesslie, Foolishness to the Greeks. Grand Rapids: William B. Eerdmans Publishing CO 1986, s 149.

- 2.** Kuzmic, Peter, "Evangelical Witness to Eastern Europe", i Serving Our Generations: Evangelical Strategies for the Eighties, red av Waldron Scott. Colorado Springs: World Evangelical Fellowship 1980, s 77–85.

- 3.** Neill, Stephen Charles, Call to Mission. Philadelphia: Fortress Press 1970, s 10.

- 4.** Citerad från Peter Kuzmic, "How to Teach the Truth of the Gospel", i Proclaim Christ Until He Comes (Lausanne II in Manila), red av J. D. Douglas. Minneapolis: Worldwide Publications 1986, s 198.